

ΧΙΟΥΜΟΡΙΣΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΓΟΥΓ'Α ΡΟΤΖΕΡΣ

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΡΣ

Ο ΤΑΝ έπηγα να βρω τον Τράπερς, τον έπιασα να γράφει κρυφά ένα σωρό μυστηριώδη πράγματα σ' ένα «Ημερολόγιο».

— Μπα! Έκανα κατάπληκτος. Δεν ήξερα πώς διασκεδάσεις με τέτοιες άνοησίες σαν μιά ρομαντική δεσποινιδούλα...

— Ο Τράπερς γύρισε και με κύτταξε με άπειρη συμπόνοια. "Επειτα σούφρωσε τα φρύδια του, έγραψε ακόμη κάτι μ' ένα έμπνευσμένο κι' αινιγματικό ύφος, τάπωσε το μελάνι κι' έκλεισε το «Ημερολόγιο».

— Τι έλεγεσ λοιπόν; με ρώτησε αδιάφορος.

— "Ελεγα, του είπα, ότι δεν ήξερα πώς διασκεδάζεις γράφοντας διάφορες βλακείες σ' ένα «Ημερολόγιο».

— Τώρα το έμαθες! Έκανε με άπαθεια. Και βέβαια διασκεδάζω, φίλε μου. Είνε μιά ιδιοτροπία από τις πιο ευχάριστες, τις πιο πρακτικές και πιο ωφέλιμες.

— Με συγχωρείς... του απάντησα. Μά δεν έχω την ίδια γνώμη. Ούτε πρακτικό, ούτε ωφέλιμο μπορεί να είναι ένα σαχλό «Ημερολόγιο». Χάνει κανείς τον καιρό του και τίποτε άλλο. Σ' ανθρώπους σαν κι' εμένα δεν συμβαίνει τίποτε εξαιρετικό στη ζωή τους που ν' αξίζει τον κόπο να γραφή σ' ένα «Ημερολόγιο».

Κατάλαβες;

— Ο Τράπερς κούνησε το κεφάλι του.

— "Εχεις μεγάλο λάθος! μου είπε. Το «Ημερολόγιό» μου αυτό είναι μιά παληά συνήθεια. Το έχω τώρα τέσσερα χρόνια και, μιά την αλήθεια, δεν θά μπορούσα να ζήσω δίχως αυτό!...

— Μά τέλος πάντων, έκανα, δεν είναι φρόνιμο για έναν σύζυγο να έχη ένα τέτοιο «Ημερολόγιο» στο σπίτι του!

— Λυπούμαι πολύ, αλλά έχω αντίθετη γνώμη... απάντησε ο Τράπερς. "Επειτα, όπως βλέπεις, το κλειδώνω πάντα μέσα σ' αυτό το συρτάρι τοί γραφείου μου...

Και γέλασε σαρκαστικά δίχως να υπάρχει κανείς σοβαρός λόγος.

— Τι να σου πω, συνέχισε κατόπιν, φαίνεται πως εσύ δεν μπορείς να καταλάβης τί αξία έχει ένα «Ημερολόγιο». "Εγώ όμως την έχω καταλάβει από καιρό... Γράφω στο «Ημερολόγιό» μου πράγματα που δεν θά τολμούσα ποτέ να νά τα πω. Μπορώ δέ να σε διαβεβαιώσω, αγαπητέ μου, ότι από την ημέρα που το άρχισα, είδα ότι βρήκα την ήσυχία μου...

— Δεν βλέπω τί σχέσι μπορούν να έχουν αυτά τα δυο πράγματα... παρετήρησα.

— Ξέρεις γιατί; Γιατί δεν καταλαβαίνεις τί σωτήριο που είναι ένα «Ημερολόγιο». Κι' αν μου δώσεις το λόγο σου ότι θά κρατήσης τη γλώσσα σου και δεν θά προδώσης το μυστικό μου, θά σου εξηγήσω όλο αυτό το μυστήριον.

— "Εμπρός! Σε ακούω... του απάντησα σοβαρός.

— Λοιπόν, έκανε ο Τράπερς, μιά κι' είμαστε κ' οι δυο παντρεμένοι, δεν δυσκολεύομαι να σου πω ότι έρχονται στιγμές κατά τις οποίες η γυναίκα μου είναι τρομερά πεισματάρικη και ξεροκέφαλη. "Οσόσο πρόσφατα: η γυναίκα μου είναι εξαιρετος σύντροφος και, μιά την αλήθεια, την λατρεύω. Μά είναι γυναίκα και σαν τέτοια είναι, φυσικά, παράλογη.

— "Ε... βέβαια, του είπα μ' ένα δύσπιστο ύφος.

— Καταλαβαίνεις τώρα τί θέλω να πω; "Ακουσε: "Ενω μιά γυναίκα που από πείσμα θέλει πάντα να κάνει το αντίθετο από εκείνο που θέλω εγώ. "Αν θέλω να πάμε, παραδείγματος χάριν, στους Μπατόν, η γυναίκα μου έπιμένει να πάμε στους Σμίθ. "Αν πάλι εγώ θέλω να κοιμη-

θώ νωρίς, εκείνη αντιθέτως στις δέκα θέλει να πάμε στο θέατρο. "Αν, τέλος, θελήσω... Μά κάθε άλλη εξήγησι τη βρίσκω περιττή. Είσαι κι' εσύ παντρεμένος και με καταλαβαίνεις πολύ καλά. Διαρκώς γκρινιάζουμε στο σπίτι, στο δρόμο, στις πλατείες...

— Ναι, ναι... Σε καταλαβαίνω! παραδέχθηκα.

— Αυτές λοιπόν η διαφωνίες μ' εξενεύριζαν, εξακολουθούσε. Κι' αυτό γινόταν κάθε μέρα. "Ετσι που για ν' αποφεύγω τις φωνές και να βρίσκω την ήσυχία μου, έπαιρνα τη γυναίκα μου και πηγαίναμε στον κινηματογράφο.

Κούνησα το κεφάλι μου. "Ο Τράπερς είχε δίκιο σ' όλα αυτά.

— Μή νομίσης τώρα πως δεν μ' αγαπάει η γυναίκα μου. Κάθε άλλο. Μά είναι έτσι το «σκαρί» της. "Οταν θέλω εγώ κάτι, εκείνη θέλει το αντίθετο. Τί έπρεπε να γίνει, λοιπόν; Νά χωρίσουμε; Τί λές εκεί! Συλλογίσθηκα πως έπρεπε να βρω μιά άλλη λύσι και μιά παραμονή πρωτοχρονιάς είχα ξαφνικά μιά μεγαλοφυά έμπνευσι: "Αγόρασα ένα «Ημερολόγιο»!...

Και τί σχέσι έχει αυτό με το πείσμα της γυναίκας σου; άπόρησα.

— Θα δής, περίμενε... έκανε ο Τράπερς. Μιά βδομάδα ύστερ' από τις πρώτες άράδες που έγραψα στο «Ημερολόγιο», η ήσυχία και η όμύνοια βασιλέψε στο σπίτι μας. Πάνε πειά οι καυγάδες και η φωνές. "Η γυναίκα μου έγινε σωστός άγγελος. "Από τότε γίνεται πάντα ό,τι θέλω εγώ!...

— Με κοροϊδεύεις... είπα του Τράπερς, πειραγμένος. Μά τί σχέσι έχουν όλα αυτά με το «Ημερολόγιο» που το έχεις κλειδωμένο στο συρτάρι σου; "Η μήπως δεν το κλειδώνω;

— Και βέβαια το κλειδώνω! φώναξε ο φίλος μου. "Αλλοίως δεν θά το διάβαζε ποτέ η γυναίκα μου. Το ποώτο πράγμα που έκανε, όταν είδε ότι είχα ένα «Ημερολόγιο», ήταν να φωνάξη έναν κλειδορ και να φτιάξη ένα άλλο κλειδί για το συρτάρι μου. "Υστερ' απ' αυτό, όλα άρχισαν να πηγαίνουν πρίμα!...

— Πολύ φοβούμαι ότι δεν μπορώ άκόμη να σε καταλάβω... του είπα.

— Θα καταλάβης σε λίγο... μου εξήγησε ο Τράπερς και

τώρα άς υποθέσουμε ότι η γυναίκα μου έπιθυμεί να δεχθί μιά πρόσκλησι για γεύμα στους Λουξμορ κι' ότι εγώ προτιμώ να μείνω στο σπίτιμας. Τί πρέπει λοιπόν να κάνω; "Απλούστατα, πιάνω και γράφω στο «Ημερολόγιό» μου: «Θά φιλήσω πάλι με θαύριο τη Νόρα Λουξμορ, στην άκρη της σκοτεινής βεράντας. Τί όμορφα μάτια που έχει!» "Η κάτι παρόμοιο. Φυσικά, ύστερ' απ' αυτό, η γυναίκα μου θά θεωρούσε τον έαυτό της πολύ άνόητο αν με συνώδευε στο γεύμα των Λουξμορ. Κι' έπειδή είναι υπερβολικά υπερήφανη και δεν θά τολμούσε ποτέ να άποκαλύψη ότι διαβάσει κρυφά το «Ημερολόγιό» μου, άποφεύγει τους καυγάδες που μπορούν να την προδώσουν και προσπαθει να έξουδετερώση τα σχέδιά μου, κάνοντας πάντα το αντίθετο από εκείνο που θέλω εγώ, δηλαδή από εκείνο που γράφω στο «Ημερολόγιό» μου. "Ετσι, πέφτει διαρκώς στην παγίδα και κάνει ό,τι θέλω εγώ...

"Ομολογώ ότι άπόμεινα μ' άνοιχτό στόμα. Για πρώτη φερά στη ζωή μου κατάλαβα πόσο ήταν χρήσιμο ένα «Ημερολόγιο», τουλάχιστο για έναν παντρεμένο.

— Βλέπεις; φώναξε θριαμβευτικά ο Τράπερς. Είναι ή δεν είναι η ιδέα μου μεγαλοφυής; Μπορώ να πω στη γυναίκα μου ό,τι θέλω, με το «Ημερολόγιο», δίχως να έχω καμιά

Γκρινιάζαμε στο σπίτι, στο δρόμο, στις πλατείες!...

ΑΠΟ ΤΑΣ ΙΝΔΙΑΣ

ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΡΑ ΦΕΙΔΙΑ

ΑΙ Ινδίαι είνε ό τόπος τών φειδιών. Έκεί εύρίσκονται τά μεγαλύτερα και τρομερώτερα και τ'ε πιό φαρμακερά φείδια. Ζεσταίνονται ήσυχα στον ήλιο, βρίσκουν άφθονη τροφή και ζουν πολλά χρόνια. χώνονται παντού, γεμίζουν τούς δρόμους, τούς λιμένες, τούς ποταμούς και μεταφέρονται στα σπίτια. Όλοι οι κήποι έχουν τά φείδια τους. Άγαπούν τή ζέστη του κρεβατιού, κουρνιαζουν στα τζάκια και τρυπώνουν στα συρτάρια.

Ένας ταξιδιώτης που πήγαινε με τó σιδηρόδρομο σε μιά πόλι τών Ινδιών, είδε με φρίκη ότι είχε σύντροφο σ' όλο τó ταξίδι του, ένα φείδι που είχε κουρνιασει κάτω απ' τó προσκέφαλό του. Τή νύχτα τά φείδια κυκλοφορούν μέσα στα δωμάτια χωρίς να πειράζουν κανένα. Δαγκώνουν μόνο όταν τούς έπιτεθή κανείς.

Είκοσι χιλιάδες άνθρωποι πεθαίνουν κάθε χρόνο στις Ινδίες από δάγκωμα φειδιού. Ό κυριώτερος λόγος είναι ότι περπατούν ξυπόλυτοι. Τó φείδι δέν κυνηγάει τόν άνθρωπο και μόλις ακούση κρότο παπουτσιών παραμερίζει. Με τούς ξυπόλυτους όμως δέν συμβαίνει τó ίδιο. Πατούν συχνά τά φείδια και ούτε φροντίζουν να κατηριάζουν τήν πληγή, πριν τó δηλητήριο μεταδοθή σ' όλο τó σώμα. «Με δάγκωσε φείδι», λέν με άπάθεια «θά πεθάνω». Κάποτε κάνουν ξόρκια, τών όποιων ή δύναμις όμως κρατεί έως ότου πεθάνουν.

Γ' αυτό στις Ινδίες δίνεται άμοιβή σ' εκείνον που θά σκοτώση φείδι. Έν τούτοις τά φείδια δέν έλαττώνονται και εξακολουθούν να έχουν πολλά θύματα. Οι Ινδοί τά θεωρούν ιερά και ιδιαιτέρως τήν Κόμπρα.

Υπάρχει μάλιστα και ή έορτή τών φειδιών, Νάκ-Παντσαμί λεγομένη. Η Κόμπρα στην Ινδική γλώσσα λέγεται και Σάμ (φείδι). Τό όνομα αυτό δέν πρέπει να τó προφέρει κανείς τή νύχτα, γιατί ή Κόμπρα τó βρísκει έξευτελιστικό και έκδικείται. Πρέπει να τήν όνομάζετε Κέρα (σκουλήκι), πράγμα που τήν έξευμενίζει και τήν κάνει να μη δαγκώνη ποτέ.

Όταν συναντήσετε Κόμπρα στο δρόμο σας και σας κυττάζη σηκώνοντας τó κεφάλι και τεντώνοντας τó λαιμό, είναι σημείο, όπως τó έξηγοούν οι Ινδοί, ότι ό δρόμος σας θά πάη καλά... έκτός βέβαια αν ή Κόμπρα σας δαγκώση.

Ένα άλλο φείδι, τó Νταμάν, τρέφεται με ποντικούς και κατοικεί στα σπίτια τών Ινδιών και πρό πάντων κάτω από τις στέγες. Τó φείδι αυτό είναι εύεργετικό διότι έξολοθρεί τά ποντίκια χωρίς να είναι φαρμακερό.

Όταν ή Κόμπρα προξενήση καμμιά καταστροφή στο σπίτι όπου φιλοξενείσθε, οι Ιθαγενείς δέν τήν σκοτώνουν, αλλά προσπαθούν να... τήν πείσουν να φύγη με τó καλό. Τί φροντίδα αυτή ανατίθεται σε μιά παρθένο, που ή Κόμπρα δέν τήν δαγκώνει ποτέ, όπως Ισχυρίζονται οι Ινδοί.

άνθρωποι από μέρος της. Με τις κατάλληλες λοιπόν σημειώσεις σ' αυτό, κατάφερα να κάνω θαύματα. Πέτυχα ν' αγαπήση ή γυναίκα μου μιά γνωστή μου που τήν μισούσε θανάσιμα, να καλύτερέψη κατά 100 ο)ο τó παίξιμό της στο μπριτζ, να κάνει τις τουαλέτες που θέλω εγώ, να μου σέβη τó πρόγευμα στο κρεβάτι, ν' αγαπήη τούς καλούς φίλους μου, να μ' αφήνη να πηγαίνω δυό φορές τήν εβδομάδα στη λέσχη... Μά για στάσου... Τί έπαθες; Γιατί φεύγεις έτσι βιαστικά;

— Βιάζομαι, βιάζομαι... είπα του Τράπερς ανοίγοντας τήν πόρτα. Θυμήθηκα ξαφνικά πως πρέπει ν' αγοράσω κάτι πριν κλείσουν τά μαγαζιά...

— Ό Τράπερς ξέσπασε σ' ένα ήχηρό γέλιο.

— Ξέρω τί θέλεις ν' αγοράσης!... φώναξε.

— Τί; άπόρησα, σκανδαλισμένος.

— Ένα «Ημερολόγιο»!...

— Έσκισα τó κεφάλι, κοκκινίζοντας από τή ντροπή μου.

— Έχεις δίκη... ώμολόγησα.

Και γρήγορα-γρήγορα βγήκα στο δρόμο, για να προτάσω, πριν κλείσουν τά χαρτοπωλεία.

ΓΟΥ'ΙΛ ΡΟΤΖΕΡΣ

«Αν δέν υπάρχει παρθένο καλοῦν έναν γόη, που μαγεύει τó φείδι με μιά φλογέρα.

Υπάρχει ωστόσο ένα τετράποδο, ό Ιχνεύμων, ό όποιος είναι τρομερός έχθρός της Κόμπρας. Είναι τόσο εύκνητο που σπανίως τó φείδι κατορθώνει να τó δαγκώση. Άπεναντίας ό Ιχνεύμων κατορθώνει ν' άρπάζη τó φείδι από τó σθέρκο και να τού σπάζη τήν σπονδυλική στήλη. Κατόπιν αρχίζει να τρώη τó φείδι με όλη του τήν ήσυχία. Ό Ιχνεύμων αγαπά πολύ τήν συντροφιά του ανθρώπου και είναι τó καλύτερο αντίφάρμακο κατά τών φαρμακερών φειδιών, αφού δέν φοβάται ούτε τó τρομερώτερο απ' αυτά, τήν Κόμπρα.

***

Τό αποτέλεσμα του δαγκώματος της Κόμπρας είναι κεραυνοβόλο. Τό δαγκωμένο μέρος πρέπει άμέσως ν' άποκοπή, για να μη μολυνθή όλόκληρος ό οργανισμός. Ένας ξυλοκόπος είχε κάποτε δαγκωθή στο δάχτυλο από μιά Κόμπρα. Χωρίς να χάση καιρό έκοψε άμέσως με τόν πέλεκυ τó δάχτυλό του και δέν αισθάνθηκε κανένα σύμπτωμα δηλητηρίασεως. Και θά σωζόταν βέβαια αν κατόπιν δέν έλυπόταν τó κομμένο του δάχτυλο, τó όποιο θέλησε πάλι να κολληθή στο κομμένο μέρος! Έννοείται ότι ό οργανισμός του έμολύνθη άμέσως και ό θάνατος έπληθε γρήγορα.

Άλλος Ινδός, αφού σκότωσε μιά Κόμπρα, περιέφερε θριαμβευτικώς τήν κεφαλή της στο δρόμο. Κάποιο όμως μικρό γρατσούνισμα που υπέστη από τά δόντια του φειδιού, τού στοίχισε τή ζωή. Τό ζωο έκδικήθηκε και νεκρό άκόμη. Τό τρομερό αυτό δηλητήριο είναι τó ίδιο με τού Κρο-

ταλία, με τó όποιο οι έρυθρόδερμοι δηλητηριάζουν τά βέλη τους. Περίεργος, άληθινά, είναι ό τρόπος με τόν όποιο συνάζουν τó δηλητήριο αυτό. Δένουν τó φείδι και τού δίνουν να δαγκώση ένα σηκότι ζωο. Τό δαγκωμένο εκείνο σηκότι άποσύρεται γεμάτο δηλητήριο.

Για να πάρουν τó δηλητήριο της Κόμπρας, τήν κλείνουν σ' ένα πήλινο δοχείο μαζί με μιά μπανάνα και βάζουν τó δοχείο άπάνω στη φωτιά. Τό ζωο βασανίζεται και δαγκώνει τή μπανάνα με λύσσα. Όταν ή Κόμπρα νεκρωθή, παίρνουν τή μπανάνα, τήν ξεραίνουν, τήν κοπανίζουν και τήν μεταχειρίζονται ως διεγερτικό. Τό δηλητήριο της Κόμπρας διατηρείται μέσα σε μπουκάλια έρμητικώς κλειστά, άρκει να μην είναι έκτεθειμένα στον ήλιο. Είναι άχρουν και μόνον όταν ξεραθή γίνεται υποκίτρινο και διατηρεί τις τοξικές του ιδιότητες επ' άπειρον. Τό

περίεργο είναι ότι ή χημική σύνθεσις του δηλητηρίου αυτού είναι σχεδόν ή ίδια με τó άσπράδι του αυγοῦ.

Τό μεγαλύτερο αλλά και σπανιότερο φαρμακερό φείδι τών Ινδιών είναι ή Άμαδρυάς, που συγγενεύει με τήν Κόμπρα και με τήν Άσπίδα. Έχει μήκος τεσσάρων μέτρων και δέν σαγηνεύεται με τή φλογέρα τών γοήτων. Τά άλλα φείδια όταν συναντήσουν Άμαδρυάδα αλλάζουν δρόμο, διότι αποτελούν τήν καλύτερη τροφή της. Τρέχει σαν αυτοκίνητο, όταν καταδιώκη κανένα ζωο ή άνθρωπο.

Η Άμαδρυάς αφήνει κάποτε να περνά ό άνθρωπος κοντά της χωρίς να τόν έγγίζη. Όλα τά ζωα δηλητηριάζονται από τó δάγκωμα του φειδιού αυτού.

Ό άνθρωπος που θά δαγκωθή από φαρμακερό φείδι αυτού του είδους ζή από 2 έως 6 ώρες, σπανίως δέ περισσότερες. Τά αίμοσφαιρία του παραμορφούνται και τó αίμα πηγνύομενον παύει να κυκλοφορή' οι πνεύμονες παραλύουν και έπέρχεται ό θάνατος.

ΣΚΕΨΕΙΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Η άπουσία του αγαπημένου προσώπου είναι για τόν έρωτα, ό,τι ό άνεμος για τή φωτιά: τόν φουντώνει.

***

Η καρδιά τών γυναικών μοιάζει με τροχό άμαξιού που γυρίζει με όλη του τήν ταχύτητα.

***

Πιστεύεις στα λόγια τών γυναικών; Είναι σαν να επιχειρήσ να πιάσης απ' τήν ουρά τó χέλι.